

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 11T/129/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4210010472
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Jóbová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2013:4210010472.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v trestnej veci proti obžalovanému Z. Z., nar. XX.X.XXXX, pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 127 odsek 3 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Komárne dňa 22.4.2013, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eriky Jóbovej a z členov Ing. Tichomíra Méhesa a Mgr. Ervína Hencza takto

rozhodol:

Podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku súd obžalovaného

Z. Z., nar. XX.X.XXXX v E., trvale bytom E., G.
XXXX/XX, na slobode,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokurátorky v Komárne č. 2Pv 92/2010-15 zo dňa 4.8.2010 pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 127 odsek 3 Trestného zákona, pre skutok, že

- dňa 11. februára 2010 v čase o 8.30 hodine v Komárne na rohu ulíc Eötvösovej a Hviezdnej pri elektrickej výmenníkovej stanici za materskou školou v blízkosti predajne potravín CBA odzadu sotil E. N., nar. X.X.XXXX, v dôsledku čoho spadla do snehu na kolená a pritom jej z ruky vypadol košík s nákupom, prevrátil sa nabok a vypadla z neho dámska plátenná peňaženka čiernej farby s nápisom €, v ktorej bola uložená finančná hotovosť vo výške 52.-€ a občiansky preukaz vystavený na meno poškodenej, potom zodvihol zo zeme peňaženku dal si ju do vrecka kabáta a ušiel smerom na Páviu ulicu, následne z peňaženky vybral peniaze, ktoré minul a peňaženku odhodil do kontajnera na odpadky, ktorým konaním spôsobil poškodenej E. N. škodu vo výške 58.- €, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

odôvodnenie:

Okresná prokurátorka v Komárne podala obžalobu na Z. Z. pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a § 127 odsek 3 Trestného zákona.

Obžalovaný v prípravnom konaní bol dvakrát vypočutý. Pri prvom výsluchu sa priznal k spáchaniu skutku a pri druhom výsluchu popieral spáchanie skutku, pričom tvrdil, že pri prvom výsluchu sa priznal len preto, lebo bol k priznaniu donútený pod fyzickým a psychickým nátlakom, ktorý vyvíjal na neho policajt, ktorý ho vypočúval predtým, než bol vypočutý vyšetrovatelkou.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný taktiež popieral spáchanie skutku. Uviedol, že na políciu sa dostavil dobrovoľne. Telefonicky ho zavolať policajt B. K.. Nevedel prečo práve na neho myslel ten policajt v súvislosti s touto vecou. Policajt mu tvrdil, že údajne v roku 2009 mal byť predvedený na políciu, lebo nemal u seba občiansky preukaz. On sa však na to už nepamätá, nakoľko v tom čase bral silné antidepresíva. Policajt K. mu porozprával čo sa stalo a údaje ohľadne toho, že páchatel' akej farby mal oblečenie, čiapku a topánky, tiež má od tohto policajta. Policajt ho donútil k priznaniu pod fyzickým a psychickým nátlakom. Dvakrát ho udrel do tváre a potom ho udieral do rebier. Obžalovanému opuchla tvár. Potom hodinu a pól sedel na chodbe polície pripútaný k radiátoru a čakal kedy ho vyšetrovatel'ka vypočuje. Pri výsluchu pred vyšetrovatel'kou už tvár nemal opuchnutú. Nemal odvahu povedať vyšetrovatel'ke, že bol zbitý a nemal odvahu ani inak vypovedať než mu hovoril policajt, lebo pri výsluchu pred vyšetrovatel'kou bol prítomný aj tento policajt, sedel za jeho chrbtom. Obžalovaný poznamenal, že v minulosti bol liečený na rakovinu a musí sa psychicky a fyzicky šetriť, aby sa choroba neobnovila. Čo najrýchlejšie sa chcel dostať z polície, preto povedal všetko čo policajt od neho chcel. Uviedol ďalej, že bol liečený na depresiu u psychiatricky, ale v čase keď malo dôjsť k spáchaniu skutku, lieky neužíval. V čase spáchania skutku bol doma a cez počítač komunikoval s bratrancom do pól tretej rána a potom spal do 11.00 hod.

Vyšetrovatel'ka Z. U., ktorá v prípravnom konaní vypočula obžalovaného, uviedla, že pri prvom výsluchu obžalovaný spontánne vypovedal. To čo hovoril korešpondovalo s tým čo povedala poškodená. Pri výsluchu obžalovaného bol prítomný jej kolega B. K. z kriminálky. Obžalovaný pred výsluchom bol vyťažovaný ale svedkyňa nevedela, že s kým. Flaky na tvári obžalovaného nevidela. Neskôr ju vyhľadala matka obžalovaného a povedala jej, že nie je pravda čo jej syn vypovedal. Preto ona ešte raz vypočula obžalovaného.

Poškodená E. N. uviedla, že dňa 11.2.2010 okolo 8.30 hodín odchádzala z obchodu CBA a išla smerom na Hviezdu ulicu. Keď prechádzala popri škôlke, ktorá sa nachádza vedľa obchodu, zabočila na Hviezdu ulicu a zrazu ju niekto zozadu sotil tak, že spadla na kolená do snehu a vypadol jej košík z ruky v ktorom mala nákup a peňaženku. Ona nevidela do tváre páchatel'a, videla ho len zozadu a usudzuje, že páchatel' mohol byť pomerne mladý muž. Páchatel' zobral jej peňaženku a utekal preč. Mal na sebe modré rifle, bielu bundu a bielu úpletovú čiapku. Bol vysoký asi 170-180 cm. Bol podobnej postavy ako obžalovaný, ale nemôže tvrdiť, že páchatel'om bol obžalovaný, lebo páchatel'a videla len zozadu.

Svedkyňa Z. Z. matka obžalovaného uviedla, že dňa 11.2.2010 bola u zubára, pritom v čase o 8.30 bola ešte doma. Obžalovaný bol vtedy tiež doma a spal. Od zubára sa vrátila okolo 9.45 hodín, pričom jej syn ešte stále spal. Po celý tento deň jej syn nešiel preč. V čase od 00.00 hodín do 8.30 hodín dňa 11.2.2010 obžalovaný určite bol doma, lebo dlho do noci hral na počítači. Dodala, že syn nič také čo mu je kladené za vinu nikdy neurobil a toľkož nie na staršej osobe, lebo on má veľmi dobrý vzťah k starým ľuďom. Staral sa aj o jej rodičov, najmä po smrti jeho otca. Keď syn sa vrátil z výsluchu na políciu, bol nervózny, psychicky rozladený a išiel si ľahnúť. Na druhý deň jej volal novinár z Nového času a pypytoval sa na tento prípad a aj na internete sa objavil tento prípad. Odtiaľ sa dozvedela čo sa malo stať. Ona vyhľadala vyšetrovatel'ku a aj sťažnosť v tejto veci pomohla synovi napísať. Vyšetrovatel'ke povedala, že podľa nej vyšetrovatel'ka musela vidieť v akom stave je obžalovaný, ona jej na to povedala, že si myslela, že obžalovaný bol nervózny.

Svedkyňa Z.. F. C. psychiatricka uviedla, že obžalovaný je liečený u nej od roku 2006 na depresiu. Depresívna porucha u neho nastala po smrti otca a starého otca. Obžalovaný pravidelne chodil na liečenie v roku 2007 a v roku 2008. V roku 2009 vôbec nechodil a v roku 2010 bol prvýkrát u nej 25.2.2010. Keď bol u nej na kontrole dňa 20.4.2010, povedal, že má problémy na polícii a užíva alkohol vo väčšom množstve. Povedal jej aj to, že ho prinútili na polícii k priznaniu pod fyzickým a psychickým nátlakom. Obžalovaný má senzitivnejšiu osobnosť. Pod nátlakom sa mohol priznať k všetomu. V čase keď mal byť spáchaný skutok, obžalovaný mal užívať lieky Xanax a Cipralex. Lieky zosilňujú účinok alkoholu. Môže to mať vplyv na zachovanie pamäťových schopností, môže mať okno, teda že si nepamätá čo sa udialo.

Svedkyňa Z.. T. N. zubná lekárka uviedla, že matka obžalovaného je jej pacientkou. Bola u nej na ošetrovaní dňa 11.2.2010. Presne nevie o koľkej bola u nej, ale mohla byť u nej medzi 08.00 a 09.00 hodín,

pretože vtedy robia extrahovanie zubov a v ten deň jej práve extrahovali zub, po čom odišla domov a vrátila sa poobede.

Svedok Z. S. L. hematológ uviedol, že obžalovaný je u neho vedený ako pacient od roku 1998 diagnózou myeloblastová leukémia. Jeho liečba bola úspešná, choroba je v remisii. Pacienti s takouto chorobou musia dodržať správnu životosprávu a doporučuje sa im bezstresový život, lebo je jednoznačne dokázané, že stres môže spôsobiť progresiu ochorenia.

Znalkyňa z odboru psychiatrie Z. F. E., ktorá v prípravnom konaní vyšetrila duševný obžalovaného spolu s Z. N. N. a vypracovala znalecký posudok, uviedla, že u obžalovaného nediagnostikovali žiadne psychiatrické ochorenie, a žiadnu psychiatrickú poruchu, ktorá by mala vplyv na jeho schopnosť správne a logicky predvídať následky svojho konania a schopnosti správne ho riadiť. Dodala, že pri vypracovaní znaleckého posudku mali vedomosť o tom, že obžalovaný bol liečený u psychiatričky a vedeli aj o chorobe leukémii. V čase skutku telesný stav obžalovaného bol relatívne stabilizovaný. Obžalovaný v dôsledku tejto choroby sa stáva citlivejším a menej znáša akúkoľvek záťaž. Obžalovaný ak mal pocit ohrozenia svojho zdravia, na polícii mohol čokoľvek podpísať.

Svedok Bc. B. K., príslušník kriminálnej polície uviedol, že obžalovaného pozná, lebo realizoval prípad lúpeže asi pred tromi rokmi a obžalovaný bol tam podozrivý. V tejto veci on vyťažoval obžalovaného preto, lebo dostal informácie od informátora, ako aj podľa popisu poškodenej. Vyťažovanie prebiehalo v rámci zákona. Obžalovaný na začiatku vyťažovania popieral spáchanie skutku. Svedok nevedel uviesť ako dlho trvalo vyťažovanie, ale obžalovaný sa nakoniec priznal. Predtým mu bolo vysvetlené o čo sa jedná. Svedok tvrdil, že na obžalovaného nebol vyvíjaný žiadny nátlak, ale vyťažovanie prebieha dôraznejším spôsobom, čo znamená, že hlasnejšie sa rozprávajú s podozrivým, povedia mu, že „Povedzte!“, „Priznajte sa!“. Tvrdil, že obžalovaný mu ešte povedal, že pil alkohol a užil tabletky Xanax. Pri vyťažovaní mal k dispozícii trestné oznámenie poškodenej. Poškodenú on nevyťažoval. Obžalovaného vyťažoval sám. Tvrdil, že pri vyťažovaní fyzicky nezaútočil na obžalovaného a nebol prítomný pri výsluchu obžalovaného pred vyšetrovatelkou, lebo zo zákona vyplýva, že osoba, ktorá dotyčného vyťažuje nemôže byť prítomná pri výsluchu. O vyťažovaní obžalovaného napísal úradný záznam, ktorý sa nachádza v spise.

Svedok S. H., ktorý bol službu konajúcim starším referentom operačného strediska Vnútrošného odboru OR PZ v Komárne dňa 24.2.2010, v ktorý deň malo dôjsť k vyťažovaniu obžalovaného uviedol, že na tento prípad sa nepamätá. Obžalovaného ešte nevidel, nebol prítomný pri tých úkonoch, ktoré v ten deň vykonával jeho kolega B. K.. Ani na to si nespomína či prevzal trestné oznámenie.

Svedok R. O., priateľ obžalovaného uviedol, že obžalovaný mu porozprával o tejto veci. Opísal skutok a tvrdil, že on sa tohto skutku nedopustil. Svedok ďalej uviedol, že obžalovaného dobre pozná, v minulosti sa nedostal do rozporu so zákonom a nevie si predstaviť, že by obžalovaný spáchal takýto skutok. Príležitostne si vypije, ale hazardné hry nehrá. Obžalovaný mu hovoril, že na polícii mu dali niečo podpísať čo on nespravil a že ho udrel policajt.

Svedok N. E. uviedol, že obžalovaného pozná ako člena volebných komisií a vie že bol kamarátom jeho syna. Asi pred dvoma rokmi ho obžalovaný vyhľadal, asi od syna vedel, že svedok bol v minulosti vyšetrovateľom. Bol veľmi vyľakaný a prišiel s tým, že mal byť nejakým spôsobom prinútený k priznaniu. Malo dôjsť k lúpežnému prepadnutiu nejakej pani. Svedok tak sa pamätá, že obžalovaný mu hovoril, že ho hodiny držali na polícii a boli mu predložené tri rôzne priznania a on si mal vybrať z nich. Svedok mu poradil, aby si našiel skúseného advokáta.

Z listinných dôkazov boli zistené nasledovné skutočnosti:

Obhliadka miesta činu bola vykonaná dňa 11.2.2010, pričom na mieste činu neboli zistené ani zaistené žiadne stopy vhodné na expertízne skúmanie. Miesto činu bolo fotograficky zadokumentované a bol vyhotovený náčrt.

V spise sa nachádzajú kópie uznesení a zápisníc o výsluchu svedkov, ktoré súvisia so skutkom ktorý sa mal stať dňa 13.3.2009, kedy malo dôjsť k spáchaniu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno

c) Trestného zákona. Trestné stíhanie bolo prerušené, lebo sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce vykonať trestné stíhanie voči určitej osobe.

Z potvrdenie SAD Nové Zámky vyplýva, že matka obžalovaného dňa 11.2.2010 nemá odpracovaný pracovný deň z dôvodu návštevy u zubného lekára. Jej pripustku potvrdila zubárka Z.. T. N..

Z lekárskeho správ vyplýva, že obžalovaný prekonal akútnu myoblastovú leukémiu a bola vykonaná u neho transplantácia kostnej drene. Má zníženú imunitu a z uvedeného dôvodu sa mu doporučuje telesné šetrenie a má sa vyhýbať nadmernej psychickej záťaži.

Obžalovaný dňa 25.2.2010 bol na vyšetrení u psychiatričky, ktorej uviedol, že sa cíti horšie a potrebuje lieky. Lieky užíva nepravidelne a občas si vypije. Pri ďalšej kontrole dňa 20.4.2010 uviedol lekárke, že mal problémy s políciou, donútili ho pod psychickým a fyzickým nátlakom priznať sa k tomu čo neurobil.

Z potvrdenia obvodnej lekárky obžalovaného Z.. Z. S. vyplýva, že nemala vedomosť o tom, že obžalovaný sa lieči u psychiatra a ona mu nikdy nepredpísala lieky Xanax a Ciprax.

Obžalovaný dňa 11.2.2010 mal komunikovať cez počítač so svojim bratrancom pod menom E. XXX, bratranec pod menom palm3 cez sieť AZET.sk a.s. Žilina. Spoločnosť však archivuje záznamy len za posledných šesť mesiacov, preto súdu záznam o komunikácii nevedeli zaslať. Obžalovaný predložil súdu na CD nosiči záznam z jeho rozhovoru s užívateľom palm3, z ktorého vyplýva, že dňa 11.2.2010 o 03.29 hodine mu napísal, že musí už ísť, už je neskoro, hrá cez net poker, za to je tak dlho na nete.

Obžalovaný bol raz priestupkovo stíhaný a bol raz súdne trestaný a to rozsudkom tun. súdu OT 61/2012 zo dňa 12.12.2012 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a bol mu uložený peňažný trest vo výške 500.- Eur s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní 4 mesiace a bol mu uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na 1 rok.

Súd hodnotiac výsledky vykonaného dokazovania dospel k záveru, že neboli produkované také dôkazy, ktoré by bez akýchkoľvek pochybností usvedčovali obžalovaného zo spáchania skutku, ktorý je mu kladený za vinu. Skutok sa stal, čo potvrdzuje výpoveď poškodenej, tvrdenia ktorej súd nemal dôvod neveriť, nakoľko neboli produkované dôkazy ktoré by spochybňovali vierohodnosť jej výpovedi. Poškodená však páchatela nevedela identifikovať, nakoľko ho videla len zozadu. Opakovane uviedla, že páchatel postavou sa podobá na obžalovaného ale nemôže tvrdiť, že to bol on. Pri incidente okrem poškodenej a páchatela nebol nikto prítomný, teda incident nemal svedka.

Obžaloba bola postavená jedine na prvú výpoveď obžalovaného pred vyšetrovatelkou, kedy sa obžalovaný priznal ku spáchaniu skutku. Obžalovaný však bol ešte raz vypočutý, kedy uviedol - a zopakoval to aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní - že prvýkrát vypovedal pod nátlakom príslušníka kriminálnej polície, ktorý bol prítomný pri jeho výsluchu pred vyšetrovatelkou. Bol vo veľkom strese, lebo dlho ho držali na polícii a v záujme ochrany svojho zdravia, bol ochotný vypovedať a podpísať čokoľvek, len aby ho pustili.

Z výpovedi psychiatričky Z.. F. C., hematológa Z.. S. L. a znalkyne Z.. F. E. vyplýva, že obžalovaný bol liečený na depresiu a mal by užívať pravidelne lieky. V období pred spáchaním skutku, teda v roku 2009 a začiatkom roku 2010, však nebol na kontrole u psychiatričky Z.. Balážovej, a neboli mu predpísané lieky - antidepresíva, a to ani obvodnou lekárkou. Teda ak pri prvom výsluchu tvrdil, že užil lieky a na to pil alkohol, nemohlo to byť pravdou. Psychiatričku vyhľadal na druhý deň po prvom výsluchu s tým, že jeho zdravotný stav sa zhoršil a potrebuje lieky. Dňa 24.4.2010 pri kontrole psychiatričky zdôveril s tým, že pri výsluchu na polícii bolo na neho vyvíjaný fyzický a psychický nátlak. Obžalovaný v minulosti prekonal závažnú chorobu leukémiu a bolo mu doporučené telesné šetrenie a mal sa vyhýbať nadmernej psychickej záťaži. Aj Z.. C., aj Z.. E. uviedli, že obžalovaný pre svoju chorobu je citlivejší a menej znáša akokoľvek záťaž. Pod nátlakom sa mohol priznať všeličomu a mohol čokoľvek podpísať.

Príslušník kriminálnej polície B. K., ktorý vyťažoval obžalovaného v súvislosti s týmto prípadom síce popieral, že by bol vyvíjal psychicky alebo fyzicky nátlak na obžalovaného, ale na druhej strane sa priznal k tomu, že vyťažovanie robí „dôraznejším spôsobom“, teda hlasnejšie sa rozpráva s podozrivým, povie mu: „Povedzte, priznajte sa!“ Podľa názoru súdu takýmto spôsobom vedené vyťažovanie možno

nazvať jedine psychickým nátlakom. Bolo by možné namietat', že keď obžalovaný skutok nespáchal, odkiaľ vedel tak podrobne opísať udalosti ako vo svojej prvej výpovedi. Treba však poznamenať, že pri vyťažovaní príslušníka kriminálnej polície už mal k dispozícii trestné oznámenie poškodenej, v ktorom poškodená opísala ako sa skutok stal a čo mal páchatel' oblečené, teda ako to tvrdil, obžalovaný, tieto údaje mu mohol uviesť príslušník kriminálnej polície. Príslušník kriminálnej polície bol prítomný pri prvom výsluchu obžalovaného pred vyšetrovateľkou, napriek tomu, že jeho prítomnosť pri výsluchu je nežiaduca. Keďže obžalovaný je veľmi senzitívny a ťažko znáša záťažové situácie, prítomnosť príslušníka kriminálnej polície pri jeho výsluchu mohla ovplyvniť obsah jeho výpovede.

Súd ďalej poznamenáva, že obžalovaný mal alibi na čas spáchania skutku. Jeho matka potvrdila, že dňa 11.2.2010 v čase spáchania skutku bol obžalovaný doma a spal. Bola vtedy doma aj ona a odchádzala po 8.30 hodine k zubnej lekárke, ktorú skutočnosť potvrdila aj zubná lekárka, ako aj jej zamestnávateľ.

Vzhľadom na uvedenú dôkazovú situáciu súd mal za to, že na základe priznania obžalovaného, ktoré následne bolo ním opakovane odvolané, vierohodnosť jeho prvej výpovede je značne naštrbená spôsobom jej získania a pri neexistencii ďalších dôkazov v neprospech obžalovaného nie je možné obžalovaného uznať za vinného zo spáchania žalovaného skutku. Sú tu dané také pochybnosti, ktoré treba jednoznačne vyhodnotiť v prospech obžalovaného. Skutok sa síce stal, nakoľko však nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že tento skutok spáchal obžalovaný, súd ho podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku oslobodil spod obžaloby.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tomto súde.